

вървѣха непрекъснато, и земята се пресичаше съ все повече и по-дълги окопи и ходове за съобщение.

Заедно съ това, на позицията се извършваха най-различни подобрения или се предприемаха нови строежи за увеличаване на нейната мъртва сила. Сжщото се вършеше въ всички части на дивизията, но, поради това, че предъ 18-и пех. полкъ противникътъ заемаше командващо положение, окопнитѣ работи въ Полковия участъкъ се изпълняваха съ по-голѣми трудности и при по-чести смущения отъ противниковата артилерия.

Предъ линията на окопитѣ бѣ построена телена мрежа, която се усиливаше въ две и даже три ивици отъ по четири-шестъ реда колове. За отбраната на позицията се изработиха и постепенно усъвършенствуваха планове въ ротитѣ, дружинитѣ и въ полка. Тѣзи планове бѣха свързани съ огневата дейность на артилерията, която трѣбваше да бжде винаги готова да дава бързъ преграденъ огънь предъ всѣка точка отъ позицията. Връзката съ артилерията се поддържаше посрѣдствомъ ракети и телефонъ.

Н. Ц. В. Престолонаследникътъ Князь Борисъ и командирътъ на дивизията, генералъ Бърневъ, при гр. Гевгели.

Общиятъ видъ на Главната позиция къмъ есенъта на 1916 година, къмъ пролѣтътъ и есенъта на 1917 година се вижда отъ съответнитѣ скици. Презъ 1918 година позицията не се много измѣни: силата и развитието останаха почти сжщитѣ, каквито бѣха презъ есенъта на 1917 година.

Позицията на охранителнитѣ части, следъ промѣнитѣ презъ есенъта на 1916 година и въ пролѣтътъ на 1917 година, се установи по лѣвия брѣгъ на р. Люмница — отъ к. 285 и изтокъ — покрай Граничната линия, до пресичането ѝ съ рѣката, а следъ това — къмъ коти 200 и 204. Тя се състоеше